

vil komme til at tage, trods det ærede Medlems Modstand, i Danmarks fortsatte Bestaaen.

Bluhme: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Det ærede Medlem hørte ikke det Udtryk, som jeg mente, kunde være mindre parlamentarisk. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad det var. Det ærede Medlem kaldte mig „et maritimt Element“, og saa svarede jeg, at hvis jeg virkelig var et maritimt Element, saa vilde jeg ikke gøre andet ved ham end det, at — jeg vilde drukne ham. (Munterhed).

Formanden (Høgskbro): Det er ikke muligt at høre, hvad der bliver sagt. Jeg maa bede den ærede Folketingsmand om at vende sig hen imod Formandspladsen.

Bluhme: Det var denne Handling, jeg mente vilde være mindre parlamentarisk, og derfor vilde jeg svare ham. Hvad det ærede Medlems sidste Udtalelser angaar om de Ytringer, jeg bruger her, naar jeg taler om militære Sager, saa skal jeg henholde mig fuldstændig til den højtærede Formands Bøne til at bedømme, om de ere passende eller ikke; men i øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg beklager, at jeg ikke er et Element over for ham, fordi det virkelig er umuligt at gøre sig forstaaelig over for det ærede Medlem; thi jeg har ikke nogen Sinde udtalt mig med nedsettende Udtryk om Hær og Flaade, som jeg altid har om-talt anerkendende, og til hvis Dygtighed jeg altid har udtalt min Tillid. Hvad de Fløjer og Bætkener angaar, som jeg har talt om, da er det de politiske, som føres af dette Ministerium, der har sat sig til Høj-bords og uden vor Forlov skalter og valter med Statsmidlerne, idet det siger, at det er den eneste Maade, hvorpaa vi kunne blive ved at være Deltagere i den europæiske Koncert — det er de Ord, der ere brugte af selve det ærede Medlem for Storeheddinge, og jeg kan ikke se noget fornærmeligt for Marinen og Hæren i, at jeg mener, at dette Ministerium anvender Pengene paa en usund, aldeles forstaaelig og for vor Selvstændighed skadelig Maade, og om dette har jeg over for Politikere, der stille sig, som de gøre, over for vor Grundlov, Lov til at

bruge saa stærke og kraftige Ytringer, som den højtærede Formand vil taale.

Formanden (Høgskbro): Jeg maa dog ønske, at denne Forhandling om personlige Spørgsmaal maatte slutte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Til nogle af de Bemærkninger, der ere komne frem under Forhandlingen, skal jeg tillade mig nogle Ytringer. Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgfreds (Berntsen) har berørt forskellige Spørgsmaal, Finansloven vedrørende, og et, som ikke vedrører den. For saa vidt han udtalte sig mod Planen til Fortjættelsesseminarierne, hvad ogsaa andre Medlemmer have udtalt sig om, skal jeg ikke optage en Forhandling derom, da jeg finder mig i den Udstemning, som er foreslaaet af Finansudvalget, med det Forbehold at bringe Sagen frem igen under Form af selvstændigt Lovforslag. Men for øvrigt var det, der skulde opnaas ved Fortjættelsesseminarier, netop en Del af det, som det ærede Medlem ønskede med Hensyn til de etaarige Kursus, nemlig haade det passende Sted, hvor Undervisningen kunde drives, og en Udvidelse af det Omraade, for hvilket Bevillingen var bestemt. Naar det nu altsaa forbliver ved de etaarige Kursus, saaledes som de ere bevilgede, bemærkede jeg ogsaa forrige Gang, at der inden for de givne Grænser kunde være enkelte Rettelser at foretage, dels ifølge den Besøjselse, jeg har inden for Bevillingens Grænser, og dels efter Forhandling med Finansudvalget, og kunne blot nogle af de enkelte Punkter, det ærede Medlem fremhævede, naas, skal det glæde mig. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afkov og Synghy henholder jeg mig til, hvad Ordføreren for Finansudvalget har udtalt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (Brandes) kan være beroliget ved den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet er løst her. Jeg fastholder for mit Vedkommende, at den Fortolkning, jeg har givet, er den rigtige; men jeg erkender lige over for den Modstigelser, der har fundet Sted, at Sagen kunde være tvivlsom, og derfor har jeg erkendt, at jeg ikke kunde eller ikke vilde uden Godkendelse løse den fremdeles paa samme Maade, som jeg har gjort. Dermed er enhver Fare for et Præcedens udelukket. Kommer nogen Sinde lignende tvivlsomme Spørgsmaal, vil jeg ikke kunne forholde mig paa anden Maade end at søge Godkendelse hos Rigsdagen, og siger den nej, ville de paagældende